

השופר שהם תשר"ת תש"ת ותר"ת והם המורים על מיני הדופק שיש בשכינה, **וְאָמַר נָבִיא עֲלֵיהֶו (ישעיה כו) כְּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב לִלְדֹת תַּחֲלִיל תִּזְעַק בַּחֲבִלֶיהָ** ועליהם אמר הנביא 'כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה', דהיינו שככל שהשכינה מתקרבת אל הגאולה כך מתרבים בה צער חבלי לידה ומשום כך סמוך לגאולה היא תשמיע קולות של תרועה שהם בזה אחר זה בלא ריוח כלל ביניהם (קרני אור).

כל עשרת הקולות של השופר כלולים בשלושה קולות תקיעה, שברים ותרועה **וּכְלָהוּ עֶשֶׂר שׁוּפְרוֹת, כְּלִילָן בַּתְּלָת, וְאֵינֻן סִימָן קש"ר, וְאִיהוּ תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרֻעָה** וכל העשרה קולות של השופר הם כלולים בשלושה קולות שהם קש"ר שהוא סימן לתקיעה שברים תרועה. **וּתְּקִיעָה אַחֲזִי אֲרִיכוֹ דְּגִלּוּתָא** והנה בתקיעה נראה אורך הגלות מאחר שהוא קול פשוט שהוא מראה על אורך הגלות בלא שינוי שאז אין כווד בגלות ומשום כך היא יכולה להתארך הרבה (יהל אור), **שְׁבָרִים קְרִיבוֹ דְּגִלּוּתָא** ובשברים נראה שקרב קץ הגלות מאחר שהשברים שהם קולות קצרים וקטועים הם מורים על הכבדת הגלות והתגברות הצרות ולכן הם מקרבים את קץ הגלות (יהל אור). **תְּרֻעָה בִּיהּ יִיתִי פּוֹרְקָנָא, וְאֲחֲזִי דּוּחָקָא בְּתַר דּוּחָקָא, וְלִית רְוּחָא בֵּין דָּא לְדָא** והתרועה מראה שכבר תבוא הגאולה מאחר שהתרועה הם קולות קצרים ותכופים והם מראים על צרות שבאות בזה אחר זה בלא ריוח בין צרה לצרה ולכן ודאי תבוא אז הגאולה, **וְיִדְאִי בֵּינוֹן דִּשְׁאָר עַמִּין**

הלימוד היומי

מלכה בת ברכה - העלחה בכל העניינים

מֵעַכְבֵּין לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹתָא, דּוּחֶקָא דְלִהּוֹן מִקָּרֵב לֹון פּוֹרְקָנָא כי בודאי שכאשר שאר האומות דוחקים את ישראל בגלות אז קץ גלותם יתקרב אל גאולתם. **אוּף הֵכִי מְהִירוּ דְדַפִּיקוּ דָא בְּתֵר דָא, בִּיה נָפִיק נִפְשָא דְבֵר נֶשׁ, בְּתֵר דְלִית רִיוּח בֵּין דָא לְדָא** וכך הוא בדופק החולה שכאשר הדופק הוא בזה אחר זה בלא ריוח אז ע"כ יוצאת נפשו של האדם מאחר שאין ריוח בין דופק אחד למשנהו וכך הוא ריבוי הצרות שיהיה בסוף הגלות שע"כ יגאלו ישראל מהצרות ויזכו אל הגאולה השלימה בב"א.

מחשב קץ סוד הגלות

קשר"ק קש"ק קר"ק, איהו דשני קש"ר, תקיעה שְבָרִים תְרוּעָה והנה עשרה הקולות שהם ר"ת קשר"ק קש"ק קר"ק הם עושים את הצירוף קש"ר שהוא ר"ת תקיעה שברים תרועה. **דְאִתְעָבֵר בִּיה שְקָר מִן עֲלָמָא** וע"י סוד הקש"ר יתבטל השקר מהעולם שהוא סוד עמלק כי אז יזכו ישראל אל אמיתות הגאולה השלימה (יהל אור), (דף רי"ט ע"ב) **דְבִיָּה אוּמָאָה, (שמות יז) מְלַחְמָה לִי בְעַמְלֶק** ועליו נשבע הקב"ה מלחמה לה' בעמלק. **יְתַעַר בְּעֲלָמָא. שִׁיר פָּשׁוּט, וְכַפּוּל, וּמְשׁוּלָשׁ, וּמְרוּבָע. דְאִיהוּ סָלִיק אֲתָוּן דִּילִיָּה, י', י"ה, יח"ו, יח"ה, ע"ב** ואז יתעורר בעולם שיר פשוט וכפול ומשולש ומרובע שזהו סוד הוי"ה בריבוע שכן עולים אותיותיו י' י"ה יח"ו יהו"ה שהוא כמנין ע"ב, וע"י שם ע"ב ימחה שם עמלק ולכן ר"ת 'מלחמה לה' בעמלק' הוא כמנין ע"ב להורות ששם ע"ב יכרית את עמלק

הלימוד היומי

מלכה בת ברכה – הצלחה בכל העניינים

(רמ"ק). בַּהֲהוּא זְמַנָּא, וּבִכְן צְדִיקִים יֵרָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ ובאותו הזמן יתקיים תפילתנו שאנו מתפללים צדיקים יראו וישמחו וכו'. ו' תוֹסַפֶּת, אֶלֶף שְׁתִּיתָא והנה תיבת 'ובכן' הוא כמנין ע"ב ללא האות ו' שבראש התיבה כי זו האות ו' היא תוספת והיא מורה על האלף השישי שבו תהיה הגאולה. קוֹדֶם דִּילִיָּה עָק"ב, חָרַב בִּי מִקֶּדְשָׁא והנה עק"ב שנים קודם האלף החמישי נחרב ביה"ק [קטז], וּלְבַתָּר דִּילִיָּה, עַד תִּשְׁלוֹם רָעַב, יִהְיֶה עָרַב ואחר תשלום כל האלף החמישי ועוד תשלום רע"ב שנים מהאלף השישי אז ודאי יהיה בחינת ערב שהוא סוד הגלות, אמנם אחרי ה' רע"ב שנים יוכלו ישראל להיגאל. יִהְיֶה הוּא רְכִּתִּיב, (שמות טז) עָרַב וַיִּדְעֶתֶם בִּי יִהְיֶה הוֹצִיא אֶתְכֶם וְגו' וזהו מש"כ בפסוק ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם וגו' דהיינו שלאחר שיעבור ער"ב שנים מהאלף השישי יוכלו ישראל להיגאל. בִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת הַנֶּעַר וְגו' וכ"כ עוד 'ועבדך ערב את הנער', דהיינו שהמשיח שהוא עבד ה' הוא יגאל את ישראל הנקראים נער רק לאחר שיעבור ער"ב שנים מהאלף השישי. (ע"כ רעיא מהימנא)..

אור הרשב"י

וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל עד ויבן שלמה את הבית הרי תתקכ"ח על אלפים כשנבנה הבית וימי בית ראשון ד' מאות ועשר הרי שלשה אלפים ושל"ח שנים וגלות בכל ע' שנים הרי ת"ח וימי בית שני ת"ך הרי תתכ"ח נמצא קע"ב חסרין מד' אלפים והכי תני בסדר עולם.

[קטז] וכפירש"י בעבודה זרה דף ט' עמוד א' וז"ל: כי מעינת מואת הנפש אשר עשו עד מתן תורה – הכי הוּא הוסף אותן על מנין מתן תורה ונמצא אלפים מכוונין מואת הנפש אשר עשו וגו' עד גמר ד' אלפים לבריאת עולם והוא קע"ב שנים לאחר חורבן כיצד הרי מנית עד יציאת מצרים תמ"ח על עודף אלפים וכתוב (מ"א ו) ויהי בשמנים שנה

הלימוד היומי

מלכה בת ברכה – הצלחה בכל העניינים

כל שמחה של ישראל שלא משתפים בה את הקב"ה אז היא לא נקראת שמחה
קום רבי אבא, לְחַדְשָׁא מִלִּין דְּאִוְרֵיתָא, דְּאִמְרַת
בְּחִבּוּרָא קְדָמָא ואמר הרעיא מהימנא לרבי אבא קום רבי אבא

ותחדש סודות בתורה ממה שאמרת בחיבור הראשון שהוא ספר הזהר. **פְּתַח רַבִּי**
אַבָּא וְאָמַר ואז פתח רבי אבא ואמר לבאר את מש"כ, (ישעיה מב) **שִׁירוּ לַיהוָה**
שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלְתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְגו' ואמר רבי אבא. **כָּמָה**
חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בא וראה כמה חביבים
 ישראל לפני הקב"ה, **דְּחֲדוּה דְּלַהוֹן וְתוֹשְׁבֵיחָתָא דְּלַהוֹן, לֹאוּ**
אִיהוּ אֱלֹהֵא (ס"א לשתפא לקודשא בריך הוא ושכינתיה ביהוה דהכי וכו') **בִּיהוּ**

שהרי כל שמחתם והשבח שלהם הם אינם אלא רק בקב"ה והוא ע"י שהם מזמינים עניים
 לסעודתם ונוזהרים מלדבר בה דברים בטלים (רמ"ק). **דְּהֲכִי תַנִּינֵן, כָּל חֲדוּה**
דְּיִשְׂרָאֵל דְּלֹא מִשְׁתַּתְּפִי בָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 (ושכינתיה), **לֹאוּ אִיהוּ חֲדוּה** וכך למדנו שכל שמחה של ישראל שהם לא
 משתפים בה את הקב"ה אז היא לא נקראת שמחה. **וְזִמִּין אִיהוּ סָמָאֵל וְכָל**
סִיעָתָא דִּילִיָּה לְקַטְרָנָא לְהַחֲוֹא חֲדוּה, (ס"א ואתחזר)
וְאַשְׁתָּאֵר בְּצַעְרָא וּבִכְיָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא
אַשְׁתַּתַּף בְּהַחֲוֹא צַעְרָא ובזה מזומן הסמא"ל וכל סיעתו בכדי לקטרג על
 אותה שמחה [קז], ואז תחזור השמחה ותיהפך לצער ובכיה, והקב"ה לא ישתתף באותו

אור הרשב"י

[קז] וכמו שמצינו לעיל בהקדמת הזהר דף י' ע"ב שהשמן קטרג על סעודתו של אברהם
 ביום הגמל את יצחק על שהוא לא האכיל עניים על שולחנו באותה השמחה ע"ש.

הלימוד היומי

מלכה בת ברכה – הצלחה בכל העניינים